

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОЇ НАЦІЇ В УКРАЇНІ

Геллер Є. Б.

кандидат юридичних наук

Формування здорової нації є одним із ключових пріоритетів сучасної державної політики України, що безпосередньо пов'язано з рівнем розвитку фізичної культури і спорту. В умовах демографічних викликів, зростання рівня хронічних захворювань, наслідків воєнних дій, а також необхідності фізичної й психологічної реабілітації населення, фізична культура і спорт набувають стратегічного значення як інструмент збереження та відновлення людського потенціалу.

Фізична культура і спорт поєднують соціальну, гуманітарну, оздоровчу, виховну та безпекову функції. Вони сприяють формуванню здорового способу життя, соціальній інтеграції, патріотичному вихованню, підвищенню працездатності населення та зміцненню міжнародного іміджу держави. Саме тому держава має розглядати цю сферу не лише як галузь дозвілля чи змагальної діяльності, а як елемент системи національної безпеки та сталого розвитку.

Державна політика у сфері фізичної культури і спорту ґрунтується на положеннях Конституції України, Закону України «Про фізичну культуру і спорт», стратегічних та програмних документах, зокрема Стратегії розвитку фізичної культури і спорту та Державній цільовій соціальній програмі розвитку фізичної культури і спорту до 2030 року. Водночас чинне законодавство потребує подальшої систематизації та адаптації до європейських стандартів публічного управління.

До ключових пріоритетів державної політики у сфері фізичної культури і спорту як основа формування здорової нації в Україні належать:

- підвищення рівня рухової активності населення;
- забезпечення доступності фізкультурно-спортивних послуг;
- розвиток інклюзивного та адаптивного спорту;
- фізкультурно-спортивна реабілітація ветеранів і осіб з інвалідністю;
- підтримка дитячо-юнацького та резервного спорту;
- підготовка спортсменів вищих досягнень;
- розвиток спортивної інфраструктури з урахуванням безбар'єрності;
- цифровізація управління у сфері фізичної культури і спорту.

Здоров'я нації слід розглядати не лише як медичну категорію, а як комплексний соціально-економічний і правовий показник. Фізична

культура і спорт виступають універсальним механізмом профілактики захворювань, формування психологічної стійкості, підвищення якості життя та соціальної згуртованості суспільства [1].

Серед основних проблем: нерівномірність розвитку інфраструктури, дефіцит кадрів, недостатня мотивація населення до систематичних занять, обмеженість фінансових ресурсів, фрагментарність управлінських рішень, формалізація участі громадськості та недостатній рівень міжвідомчої координації.

Реалізація державної політики має ґрунтуватися на принципах належного врядування: відкритості, прозорості, підзвітності, участі громадськості, децентралізації та ефективності. Саме ці стандарти забезпечують довіру до публічної влади та підвищують результативність політики у сфері фізичної культури і спорту.

Формування здорової нації неможливе без активної участі громад, спортивних федерацій, громадських організацій та закладів освіти. Держава має створювати умови для партнерської моделі взаємодії, у якій кожен суб'єкт виступає співучасником реалізації публічної політики [2].

Отже, державна політика у сфері фізичної культури і спорту повинна розглядатися як довгострокова інвестиція у здоров'я, безпеку та конкурентоспроможність нації. Її ефективність визначається не лише обсягами фінансування, а насамперед системністю, людиноцентричною спрямованістю та реальним впливом на якість життя громадян. Формування здорової нації є можливим лише за умови узгодженої взаємодії держави, місцевого самоврядування та громадянського суспільства на засадах належного врядування.

Література:

1. Міжнародну хартію фізичного виховання, фізичної активності та спорту: Організація об'єднаних націй з питань освіти, науки та культури від 21.11.1978 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_350#Text
2. Sport. For community cohesion and social inclusion. URL: <https://sport.ec.europa.eu/>